

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

18 травня 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 1024/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати:

головуючого - Патрюка М.В.,

членів Комісії: Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Макарчука М.А. - доповідача, Прилипка С.М.,

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді Косівського районного суду Івано-Франківської області Гордія Володимира Івановича,

встановила:

У травні, червні та липні 2015 року до Комісії надійшли звернення гр. Кулешіра О.М. щодо поведінки судді Косівського районного суду Івано-Франківської області Гордія В.І., яка може мати наслідком дисциплінарну відповідальність судді з підстав, передбачених частиною першою статті 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме: умисне або внаслідок недбалості порушення засад рівності учасників процесу перед законом і судом, змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості, безпідставне затягування або невжиття суддею заходів щодо розгляду заяви, скарги чи справи протягом строку, встановленого законом, зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення, несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень, розголошення суддею таємниці, що охороняється законом, у тому числі таємниці нарадчої кімнати, або інформації, що стала відомою судді під час розгляду справи у закритому судовому засіданні.

Заявник зазначає, що у провадженні судді більше 8 років перебувала на розгляді справа за позовною заявою ОСОБА_1 до ОСОБА_2, Старокутської сільської ради Косівського району Івано-Франківської області про визнання недійсним Державного акту на право приватної власності на земельну ділянку, відшкодування матеріальної та моральної шкоди.

Суддя умисно затягував розгляд справи, зупиняв провадження у справі, виносив незаконні ухвали, які було скасовано в подальшому судом апеляційної інстанції та справа по суті майже не розглядалась.

Під час розгляду справи опікуном позивачки долучено до матеріалів справи належним чином засвідчену копію рішення Старокутської сільської ради Косівського району Івано-Франківської області від 19 червня 1992 року. При ознайомленні з матеріалами справи позивачка встановила відсутність долученої копії рішення та наявність копії іншого рішення, яке не було засвідчено належним чином та не мало жодного відношення до розгляду даної справи.

Окрім того, 20 квітня 2015 року суддя провів судове засідання за відсутності опікуна позивачки та представника, без проведення судових дебатів та розгляду даної справи по суті. Суддею не було заслухано доводи представника позивача, та не з'ясовано обставини зникнення копії рішення з матеріалів справи, яке має суттєве значення для розгляду справи по суті та в результаті ухвалено рішення про відмову у задоволенні позовних вимог.

Заявник також посилається на порушення суддею таємниці нарадчої кімнати, оскільки нарадча кімната пройшла у робочому кабінеті судді, який обладнаний всіма засобами зв'язку. Окрім того, під час перебування судді у нарадчій кімнаті його було викликано до голови суду, де він перебував протягом тривалого часу та проходячи по коридору спілкувався з учасниками процесу.

Посилаючись на вказані обставини, заявник просить провести перевірку та вжити заходів дисциплінарного впливу стосовно судді.

Відповідно до статті 95 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» членом дисциплінарної палати Вищої кваліфікаційної комісії суддів України Макарчуком М.А. проведено перевірку викладених у зверненні даних.

Розглянувши висновок члена дисциплінарної палати та зібрані в процесі перевірки матеріали, заслухавши доповідача, дисциплінарна палата дійшла такого висновку.

Установлено, що у липні 2007 року до Косівського районного суду Івано-Франківської області надійшла позовна заява ОСОБА_1 до ОСОБА_2, Старокутської сільської ради Косівського району Івано-Франківської області про визнання недійсним Державного акту на право приватної власності на земельну ділянку, відшкодування матеріальної та моральної шкоди.

Справу розподілено для розгляду судді Гордію В.І.

Із письмових пояснень судді вбачається, що зважаючи на те, що рішенням Косівського районного суду Івано-Франківської області від 20 грудня 2011 року позивачку ОСОБА_1 визнано недієздатною, провадження у справі зупинено до призначення опікуна. Зазначеним рішенням не було встановлено опікуна недієздатній особі, що унеможливило розгляд справи.

На неодноразові звернення до органу опіки та піклування рішенням Старокутської сільської ради Косівського району Івано-Франківської області від 26 березня 2015 року № 14 встановлено опікуна над недієздатною ОСОБА_1 – її сина ОСОБА_3.

Провадження у справі було відновлено.

У квітні 2015 року до суду надійшла заява від опікуна ОСОБА_3 про розгляд справи за його відсутності. Позовні вимоги недієздатної ОСОБА_1 підтримує.

Зважаючи на викладене, 20 квітня 2015 року за відсутності опікуна недієздатної судом розглянуто справу та ухвалено рішення про відмову у задоволенні позовних вимог.

Суддя вважає, що ним повно та всебічно встановлено фактичні обставини справи на основі об'єктивної оцінки наданих сторонами доказів та вірно застосовано норми матеріального та процесуального права, а тому рішення ухвалено з дотриманням норм процесуального та матеріального права.

Суддя зазначив, що судові дебати ним було проведено, що підтверджується звукозаписом судового засідання, який було прослухано інспектором під час проведення перевірки, про що складено протокол прослуховування технічного запису судових засідань.

Посилання заявника на порушення суддею таємниці нарадчої кімнати є надуманими та не підтвердженими жодним чином. Суддя зазначив, що рішення у Косівському районному суді Івано-Франківської області у кабінетах суддів, оскільки спеціально призначені для цього приміщення, такі як нарадчі кімнати у суді відсутні. Ураховуючи постанову Пленуму Вищого господарського суду України від 26 грудня 2011 року № 18 «Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції» як нарадча кімната можуть використовуватись, зокрема і службові кабінети суддів. Під час прийняття рішення у службовому кабінеті не перебували інші особи, крім судді.

Суддя зауважив, що рішення Косівського районного суду Івано-Франківської області від 03 березня 2010 року про визнання недійсною довіреності Старокутської сільської ради Косівського району Івано-Франківської області, копію якого долучено до скарги та на яке посилається заявник, скасовано рішенням апеляційного суду Івано-Франківської області від 12 вересня 2013 року.

Рішення Косівського районного суду Івано-Франківської області від 23 жовтня 2009 року про визнання недійсним договорів дарування житлового будинку та земельної ділянки, копію якого надано до Комісії та на яке посилається заявник також скасовано ухвалою апеляційного суду Івано-Франківської області від 17 грудня 2009 року.

За таких обставин, на думку судді, відомості скарги є надуманими, неправдивими, необ'єктивними та перекрученими, спрямованими на дискредитацію судді та судової системи в Україні.

Перевіркою встановлено, що пояснення судді повністю підтверджуються копіями документів, а тому не можуть бути залишені поза увагою Комісії.

Окрім того, ухвалою апеляційного суду Івано-Франківської області від 13 січня 2016 року рішення Косівського районного суду Івано-Франківської області від 20 квітня 2015 року залишено без змін як законне та обґрунтоване.

Як вбачається з пояснень судді, ОСОБА_1 визнана судом недієздатною та її опікуном призначено її сина ОСОБА_3. За таких обставин лише законний опікун міг звернутись до Комісії зі скаргою на дії судді за наявності

обставин. Разом з тим до Комісії зі скаргою звернувся чоловік недієздатної ОСОБА_1.

Частиною третьою статті 93 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено відомості, які повинна містити скарга (заява) щодо поведінки судді, яка може мати наслідком дисциплінарну відповідальність судді.

Згідно з пунктом 1 частини шостої зазначеної статті звернення повертається без розгляду, якщо воно не відповідає визначеним цим Законом вимогам.

Відповідно до частини другої статті 93 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» право на звернення зі скаргою (заявою) щодо поведінки судді, яка може мати наслідком дисциплінарну відповідальність судді, має будь-яка особа. Громадяни здійснюють зазначене право особисто або через адвоката, юридичні особи - через адвоката, органи державної влади та органи місцевого самоврядування - через своїх представників.

Враховуючи те, що Кулешір О.М. не є особою, яка має право на звернення до Комісії, на підставі доручення від ОСОБА_1 зі скаргою, яка може мати наслідком дисциплінарну відповідальність судді Гордія В.І., звернення підлягає залишенню без розгляду.

Окрім того, заявником направлено до Комісії декілька повторних скарг, проте копію доручення на підтвердження його повноважень жодного разу не було долучено.

Доповідач відповідно до вимог частини першої статті 96 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» не бере участі у прийнятті рішення, а тому не підписує його.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 92-96, 101, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати,

вирішила:

звернення Кулешіра Ореста Михайловича стосовно судді Косівського районного суду Івано-Франківської області Гордія Володимира Івановича залишити без розгляду.

Головуючий

М.В. Патрюк

Члени Комісії:

Т.Ф. Весельська

А.О. Заріцька

С.М. Прилипко